

ENLLAÇOS D'INTERÈS

<http://www.wajdimouawad.fr>

<http://lespolsadallibres.blogspot.com.es/2014/02/anima.html>

<http://elquelllegeixo.blogspot.com.es/2014/05/anima.html>

http://cultura.elpais.com/cultura/2014/02/05/actualidad/1391606496_023643.html

 BIBLIOTECA ALPICAT
SANT BARTOMEU

25
ANOS

Ajuntament d'Alpicat

**Plaça Països Catalans, 1
25110 Alpicat
Tel. 973 737728**

A/e:

biblioteca@alpicat.cat

Web:

<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:

<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

HORARI

Dilluns de 14 a 20:30

De dimarts a divendres de 10 a 20:30

Dissabte de 10 a 13:30

Bústia exterior de retorn de préstec.

**El proper dia que ens trobarem serà:
31/03/2016**

Recordeu:

Ens reunim tots els darrers dijous de mes

Lloc: Biblioteca - Hora: 21:15 - Coordinador: Andreu Loncà

Wajdi Mouawad

Ànima

L'escriptor i dramaturg canadenc d'origen libanès admet: "Dins meu hi ha encara un insecte detestable que no puc matar, però sí domesticar". En canvi, d'entranyes enfora s'ha reconciliat amb tots aquells que suposadament havia d'odiar: "He posat en escena una obra d'un autor àrab, la meua dona és jueva, el protagonista de la novel·la *Ànima* és palestí i el meu autor de capçalera és Kafka, que és més proper a mi que la meua família."

Potser per això porta tatuat un escarabat a la mà dreta. I també recorre a l'insecte kaffià quan afirma: "L'escarabat és un animal que s'alimenta sobretot d'excrements, i aprofita part d'aquest aliment per crear una closca de gran bellesa. Un artista és un escarabat que troba, als excrements de la societat, els aliments necessaris per crear les obres que fascinen i commouen els membres d'aquesta societat. L'artista és l'escarabat que es nodreix de la merda present al món per al qual treballa".

Ha ballat per la mort d'un home. Va créixer aprenent a odiar. I expia dimonis a través d'un art brutal, punyent, sagnant, cru, trasbalsador, que se't clava a l'ànima talment com el ganivet es clava al sexe de la dona assassinada a la primera escena de la seva primera novel·la, guanyadora del premi Llibreter 2014 en la categoria d'Altres Literatures.

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

L'any 1977 va ser assassinat Kamal Youmblatt, un líder libanès, drus i d'esquerres. Wajdi Mouawad va formar part quan tenia nou anys (sense ser conscient d'allò que feia) dels grups que van celebrar la seva mort.

Wajdi Mouawad va néixer a Beirut el 1968. La seva és una història de fugides i exilis. La guerra al Líban el va dur, com a d'altres compatriotes, a França i també al Quebec. La seva infància va transcórrer en el marc d'una comunitat cristiana maronita del Líban. Aquests dies he llegit algunes entrevistes que li han fet en motiu de la publicació d'*Ànima*, el seu darrer llibre. De totes la que més m'ha sorprès ha estat la que he trobat a Babelia. El País: "Vaig ser un nen molt estimat però em van educar per odiar als altres. Als musulmans, xiïtes, sunnites, drusos, palestins, jueus... a tots per igual".

L'origen del llibre cal buscar-lo en el sentiment de rebuig cap allò que li havien inculcat i en una nova consciència de l'autor forjada per l'exili, el patiment, la llibertat i un trencament ideològic amb el passat. Wajdi Mouawad ha trigat deu anys a escriure *Ànima*. Les opinions i les accions amb un fort compromís social no són mai gens fàcils i menys si impliquen un enfrontament i un trencament amb la família. La lectura del llibre dona indicis per deduir que a Mouawad li ha passat alguna de grossa, però és amb la informació del seu periple vital el que realment ajuda a establir un paral·lelisme entre la novel·la i el seu gir ideològic.

La creació artística, en el cas de Wajdi Mouawad com a dramaturg (és autor d'*Incendis*, l'obra teatral d'èxit recent a Barcelona) i com a escriptor, és una bona manera de deixar anar el trasbals interior a la recerca d'una veritat. I també una manera de fer teràpia sense passar pel psiquiatra. El protagonista d'*Ànima* és Wahhch Debch, la dona del qual és assassinada i violada d'una manera brutal i salvatge. De resultes de l'assassinat també mor el fetus. L'esposa estava embarassada.

Wahhch Debch inicia un pelegrinatge a la recerca de l'assassí que el portarà a diferents reserves índies i a travessar la frontera per moure's entre els Estats Units i el Canadà. El crim el connecta amb la seva infància quan era al camp de refugiats de Sabra i Xatila. Què va passar allà? Té algun record, però sap més pel que li han explicat que pel que realment recorda.

El seu serà un viatge metamòrfic. Buscant un assassí acabarà trobant la veritat sobre els seus orígens.

Cada capítol del llibre està narrat per un animal diferent. Com a recurs literari és una sorpresa i una de les grans virtuts del llibre. Tot tipus d'animals (el ratpenat, el gos, el ximpanzé, la serp, l'aranya, el gat...) ens narren la història amb una mirada enginyosa i divertida des de la seva privilegiada ubicació en el lloc dels fets. Wajdi Mouawad utilitza les capacitats dels animals per oferir-nos una narració carregada de sentits. *Ànima* té molts textos que es llegeixen amb el gust, l'olfacte, l'oïda... Amb les seves reflexions també aconsegueix humanitzar els animals. Com creieu que els animals ens veuen als humans?

Millor llegir *Ànima* en l'edició catalana que ha estat publicada per l'editorial Periscopi i que ha comptat amb la traducció d'Anna Casassas Figueras. El nom de cada capítol està introduït pel nom en llatí de l'animal que el narra. Al final del llibre hi ha un glossari amb la traducció al català de cada animal. Una informació cabdal si volem entendre bé la relació de l'animal amb allò que ens explica. En l'edició castellana publicada per l'editorial Destino manquen aquestes dades. També cal destacar que alguns textos (diàlegs bàsicament) conserven l'anglès original del llibre.

Ànima és una novel·la moooooolt bona! Profundament poètica i a estones filosòfica. Visceral, pertorbadora, ferotge i sensible, però amb l'accent posat, sobretot, en la violència i en la maldat presents en tot el llibre. Certament hi ha pàgines d'aquelles que et regiren i et remouen. En alguna part he hagut de parar, he deixat anar un esbufec acompanyat d'un mare meva!, i un cop refet, he continuat. Impressiona tanta crueltat. Espanta saber la veritat. En tot cas no és una violència gratuïta. Té una raó de ser. La novel·la conté un important component ètic. És d'aquells llibres escrits amb voluntat colpidora.

Diuen que l'ànima pesa vint-i-un grams i que és tot el pes que perdrem en el moment de la nostra mort. Quan vaig començar a llegir-lo el pes del llibre era de cinc-cents seixanta grams. Fa dies que l'he acabat, però no l'he tornat a pesar. Vull creure que en pesarà menys. Seria un petit homenatge a les ànimes de les víctimes innocents de la novel·la.